

РЕШЕНИЕ

№ 638

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **8905** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 226 от Закон за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/ във връзка с чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК /.

Производството е образувано по жалба на И. А. В., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адвокат А. У., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 6, против Заповед № 8121К-10621/02.09.2022 г., издадена от Министър на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, ал. 4 вр. чл. 108 от ЗДСл.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че не е налице реално съкращаване на длъжността, доколкото тя съществува и към настоящия момент, както и към момента на издаване на заповедта, като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Няма извършена промяна на законовите и подзаконовите нормативни актове, регламентиращи дейността на структурите и /или промени в организацията на работа, които да водят до нови или изменени функционални задължения и изменение в организационната структура. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, се

явява лично и с адвокат У., която моли съда да уважи жалбата и отмени като незаконосъобразна оспорената заповед. Претендират се сторените по делото разноски, включително и за заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт Й., която моли съда да потвърди издадената заповед като правилна и законосъобразна. Не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият И. А. В. е заемал длъжността Началник на сектор „Автотранспорт“ към Отдел „Материално-техническо осигуряване“, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи /МВР/. Със Заповед № 8121К-10628/02.08.2022 г., издадена от Министър на вътрешните работи служебното му правоотношение е прекратено на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 вр. ал. 4 и чл. 108 от ЗДСл, считано от 15.09.2022 г.

Със Заповед № 8121К – 10395/30.08.2022 г. на Министър на вътрешните работи е утвърден щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при МВР. Общата щатна численост е 543 бройки. Сектор „Автотранспортна дейност“ е с обща численост от 62 души, 1 щатна бройка за Началник сектор. Отдел „Автотранспорт“ е с численост от 94 щатни бройки /л.14-24/.

Представено е предходното щатно разписание на дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ МВР, утвърдено със Заповед № 8121К – 1299/08.03.2022 г. Общата численост е 596 щатни бройки. Отдел „Материално-техническо осигуряване“ е с численост от 381 щатни бройки, от тях в сектор „Автотранспорт“ щатните бройки са 90 /л.25-52/.

Видно от утвърденото щатно разписание, в Отдел „Автотранспорт“, фигурира длъжността Началник на сектор „Автотранспортна дейност“.

Видно от представената длъжностна характеристика за длъжността „Началник сектор“ „Автотранспорт“, изискванията са за наличие на образователна степен бакалавър и 4 години професионален опит. Същите са изискванията и по новата длъжностна характеристика, след съкращаването на длъжността /л.67-76/. Двете длъжностни характеристики са сходни, почти еднакви в частта относно целта на длъжността, областите на дейност, преките задължения, възлагането, планирането и отчитането на работата и отговорностите.

С разпореждането за насрочване на делото в открито съдебно заседание са дадени указания на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи реално съкращаване на длъжността като нормативно определена позиция в длъжностното разписание и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

В хода на съдебното производство беше допусната и приета заключение по съдебно-икономическа експертиза с вещо лице А. Б. М. - К., с поставени следните задачи:

Да се извърши съпоставка с предходното и последващото щатно разписание на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, МВР, както и на длъжността „Началник сектор „Автотранспорт“ към Отдел „Материално-техническо осигуряване“ и длъжността „Началник на Сектор Автотранспортна дейност“ към

Отдел „Автотранспорт“ при ДУССД, МВР и да се даде отговор на следните въпроси:

1. Налице ли са идентични задължения и система от функции на двете длъжности, колко и кои от тях са запазени в новата длъжност, след промяната на щатното разписание, какви са изискванията за заемане на двете длъжности?;

2. Налице ли е издадена заповед на Министър на вътрешните работи, с която е извършена промяна в организационната структура на ДУССД, МВР и е съкратен длъжността „Началник сектор „Автотранспорт“ към Отдел „Материално-техническо осигуряване“ при ДУССД – МВР?;

3. Назначен ли е нов служител на длъжността по новия щат „Началник сектор „Автотранспортна дейност“ към Отдел „Автотранспорт“ и ако да, кога е назначен и с какъв акт?.

По първия въпрос от страна на вещото лице е установено след подробна съпоставка между двете длъжности в констативно-съобразителната част следното: длъжността „Началник сектор „Автотранспорт“ и длъжността „Началник сектор „Автотранспортна дейност“ са аналогични длъжности по идентификационни белези. Към длъжността „Началник сектор „Автотранспортна дейност“ са прехвърлени по-голямата част от функциите, задълженията и изискванията за заемане на закритата длъжност „Началник сектор „Автотранспорт“. В новата длъжност „Началник сектор „Автотранспортна дейност“ не са включени следните изисквания: „Ръководи и съгласува изготвянето на становища по постъпили искания, въпроси и други по линия на автотранспортната и авторемонтната дейност в ДУССД.“ Контролира подготовката на заповеди по линия на автотранспортната и авторемонтната дейност в ДУССД /л.68, т.15 и т.16/. Всички останали задължения и система от функции са запазени. Длъжностната характеристика за „Началник сектор „Автотранспорт“ е с по-голям обем на работа. Общият брой подчинени при Началник сектор „Автотранспорт“ е 90 щатни единици. Общият брой подчинени при Началник сектор „Автотранспортна дейност“ е 60 щатни единици. Изискванията за заемане на двете длъжности са еднакви, а именно: Минимална образователно-квалификационна степен: бакалавър; Професионална област, съгласно ПМС 125/24.06.2002 г.; Професионален опит: 4 години; Разрешено ниво на достъп до класифицирана информация: определено по реда на чл. 37 от Закона за класифицираната информация.

По втория въпрос, вещото лице е установило следното: В Министерство на вътрешните работи е извършена промяна в организационната структура на ДУССД – МВР. В организационната структура на Отдел „Материално-техническо осигуряване“ от 15.09.2022 г. няма сектор „Автотранспорт“ и съответно и длъжност Началник сектор „Автотранспорт“. Министърът на вътрешните работи е издал Заповед № 8121К-10385/30.08.2022 г. /л.77/ за утвърждаване на щат на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, функционалните задължения и организационната структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, са утвърдени със Заповед № 8121з-1400/19.10.2022 г., издадена от Министър на вътрешните работи.

По третия въпрос от страна на вещото лице е установено, че в Сектор „Автотранспортна дейност“ при отдел „Автотранспорт“ в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР със Заповед № 8121К-12468/25.10.2022 г. е назначен служител за временно изпълняващ длъжността „Началник сектор“. Назначението е при условията на вътрешно съвместителство за срок до назначаването на служител на незаемата длъжност, но не повече от шест месеца, считано от датата на

връчване на заповедта. Служителят е назначен в сектор „Автотранспортна дейност“, при отдел „Автотранспорт“ на длъжност Главен експерт със Заповед № П-207/17.10.2022 г.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено по делото експертно заключение при излагане на правните си изводи.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото бяха приети следните писмени доказателства:

1. Представени от ответника: С молба от 09.11.2022 г. под опис в заверено копие: Заповед № 8121к-10395/30.08.2022 г.; Заповед № 8121к-1299/08.03.2022 г.; Длъжностна характеристика № 5785р-29516/05.10.2022 г.; Длъжностна характеристика № 5785р-10290/04.04.2022 г. /л.65-118/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчвана на жалбоподателя на 12.09.2022 г., а жалбата, подадена чрез административния орган до съда на 15.09.2022 г., видно от поставения вх. № 489700-6907/15.09.2022 г., в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, Съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административния акт по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта е посочен издателя на акта, правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Изложени са фактическите и правни основания. Мотиви се съдържат в самата заповед, в която е отразено, че причина за прекратяване на служебното правоотношение е съкращаване на щата. Освен това, основаниято на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа.

По делото е представено писмо с рег. № УРИ 5785Р-32879/04.11.2022 г., изготвено от ИД Директор на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ е посочено и декларирано, че Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ не разполага със заповед, издадена от Министър на вътрешните работи, с която да е извършена промяна в организационната структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР и е съкратена длъжността Началник на сектор „Автотранспорт“ към отдел „Материално-техническо осигуряване“, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР /л.118/.

Независимо от дадените указания при разпределение на доказателствената тежест, от страна на ответника не са представени доказателства въз основа на каква заповед е

извършена промяна в организационната структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, този факт се удостоверява и от представеното в заверено копие писмо на л. 118. Съгласно нормата на чл. 145, ал. 1 от ЗМВР, Министърът на вътрешните работи утвърждава функционалните задължения, организационните структури и щатовете на структурите по чл. 33, т. 7 и чл. 37 от същия закон.

Горното води до извод и за неспазена процедура, предвид изявлението, съдържащо се в представеното писмо, че Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ не разполага със заповед, издадена от Министър на вътрешните работи, с която да е извършена промяна в организационната структура на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР.

Заповедта е незаконосъобразна и поради противоречие с материалния закон и целта на закона.

В хода на съдебното дирене ответникът не доказва, а това е в негова тежест, реално съкращаване на длъжността. Нормата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, посочена като правно основание за издаване на обжалваната заповед, определя, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. За да бъде прието, че е изпълнено предвиденото в ЗДСл основание, следва да бъде установено, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на нормата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в нормата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатора на длъжностите в администрацията. Съгласно тази дефиниция, „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От тази законова дефиниция следва, че основните белези на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал.1, т. 2 ЗДСл, безспорно следва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

В процесния случай не се установи кумулативното наличие на двете законови изисквания. Видно от установеното от представените по делото доказателства, включително и от приетата СИЕ, длъжността Началник на сектор „Автотранспорт“ и длъжността Началник на сектор „Автотранспортна дейност“ са аналогични длъжности по своите идентификационни белези. Към длъжността Началник на сектор „Автотранспортна дейност“ са прехвърлени по-голямата част от функциите,

задълженията и изискванията за заемане на закритата длъжност Началник на сектор „Автотранспорт“. От представените по делото длъжностни характеристики за двете длъжности, безспорно се установи, че в новата длъжност Началник на сектор „Автотранспортна дейност“ не са включени само следните изисквания за заемане на длъжността: ръководи и съгласува изготвянето на становища по постъпили искания, въпроси и други по линия на автотранспортната и авторемонтната дейност в ДУССД; контролира подготовката на заповеди по линия на автотранспортната и авторемонтната дейност в ДУССД. Установи се, че всички останали задължения и система от функции са запазени.

Безспорно се констатира, че изискванията за заемане на двете длъжности са еднакви: минимална образователно-квалификационна степен: „бакалавър“; професионална област, съгласно ПМС № 125/24.06.2002 г.; професионален опит: 4 години; разрешено ниво за достъп до класифицирана информация – определено по реда на чл. 37 от Закон за класифицираната информация.

Следователно, основните права и задължения са запазени, като са допълнени с някои нови задължения, което по същество не променя основните функции на длъжността.

Настоящият съдебен състав приема, че в случая не се касае за нова длъжност, която не включва в себе си функционалните задължения на предходната такава. Безспорно е под делото, че определени функции не могат да бъдат постоянно отъждествявани с конкретна длъжност. Тя е съвкупност от такива при определен ред на организация, като при промяна на този ред тези функции могат да бъдат извадени/добавени от длъжността и комбинирани с други, които да бъдат основание за създаване на нови длъжности или чрез тях да се допълнят длъжностните характеристики на заварени такива. Това изцяло зависи от преценката на органа по назначаване, която по своята същност е преценка по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. Този вид преценка е пряко свързана с оперативната самостоятелност на съответния административен орган управляващ дейността, да я организира по най-ефективния според него начин. В тази връзка следва да се има предвид, че реструктурирането на администрацията чрез промяна на наименованието на длъжността, при което се запазват системата от функции, задачи и изисквания към конкретна длъжност, не представлява съкращение на щата по смисъла на разпоредбата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, както е и в процесния случай.

Както се посочи по-горе, за „съкращаване на длъжността“ по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е необходимо, или пълно премахване на функциите, задачите и задълженията на конкретната длъжност, или тяхното изменение да е толкова значително, че новата им съвкупност и изискванията за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Безспорно е, че заеманата от жалбоподателя преди съкращаването му длъжност продължава да съществува, като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с новата длъжностна характеристика /л.72-76/

На второ място, безспорно се установява, съгласно СИЕ, че в сектор „Автотранспортна дейност“, отдел „Автотранспорт“, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, МВР със Заповед № 8121К-12468/25.10.2022 г. е назначен служител за временно изпълняващ длъжността Началник сектор „Автотранспортна дейност“. Същият е назначен при условията на вътрешно съвместителство за срок до назначаването на служител на незаеманата длъжност, но не повече от шест месеца, считано от датата на връчване на заповедта. Установява се, че служителят е назначен в сектор „Автотранспортна дейност“, отдел „Автотранспорт“, на длъжност „Главен експерт“ със Заповед № П-207/17.10.2022 г. От

така установеното следва извод, че длъжността Началник сектор „Автотранспортна дейност“ е била вакантна към датата на издаване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, а и след това. От друга страна видно от представено по делото писмо с рег. № УРИ 5785Р-32879/04.11.2022 г., изготвено от ИД Директор на Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“, е че „Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, не разполага с информация за издавана заповед за назначаване на държавен служител на длъжността – Началник на сектор „Автотранспортна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР“ /л.118/.

Според настоящият съдебен състав, административният орган е упражнил превратно своята оперативна самостоятелност, като е избрал да прекрати служебното правоотношение на жалбоподателя, при положение, че длъжността Началник сектор „Автотранспортна дейност“ е била вакантна, респективно и предвид, че заеманата от жалбоподателя преди съкращаването му длъжност продължава да съществува, като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с новата длъжностна характеристика. Издавайки заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, административният орган недобросъвестно е упражнил своята оперативна самостоятелност. С оспорения административен акт безспорно правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в степен, която не съответства на целта на закона.

В тази връзка и на основание чл. 169 от АПК, настоящият съдебен състав приема за безспорно, че в случая се касае за превратно упражняване на оперативната самостоятелност и това само по себе си представлява неспазване изискването за законосъобразност на оспорения административен акт. Безспорно е от събраните по делото доказателства, включително и СИЕ, че не са налице законовите изисквания, визирани в нормата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл за издаване на процесната заповед, която като издадена при неправилно приложение на материалния закон, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото е основателно искането на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски и заплатено адвокатско възнаграждение в общ размер на 899.40 лв. , от които – 500.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение; 389.40 лв. за депозит за допуснатата съдебно-икономическа експертиза и 10.00 лв. за внесена държавна такса.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К-10621/02.09.2022 г., издадена от Министър на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на И. А. В., ЕГН: [ЕГН] от длъжността Началник на сектор „Автотранспорт“ към Отдел „Материално-техническо осигуряване“, Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ при Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2, ал. 4 вр. чл. 108 от ЗДСл /съкращаване на длъжността/, считано от 15.09.2022 г., като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на И. А. В., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата в размер на 899.40 лв. /осемстотин деветдесет и девет лева и 40 стотинки/, представляваща сторени по

делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред **Върховен административен съд на Република България** в 14 дневен срок от съобщението му чрез **Административен съд София – град** до страните и СГП.

СЪДИЯ: